

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011574
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011574.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2022, v trestnej veci obžalovaného F. S., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 27.01.2022, sp. zn. OT/181/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému
F. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Z., XX. D.,

u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.01.2020, sp. zn. OT/181/2021 bol obžalovaný F. S. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, tom skutkovom základe, že

- 12.10.2021 v čase o 16.56 hod. v Z., na ulici P., viedol osobné motorové vozidlo značky škoda Octavia EVČ: Z., kde na ceste III/3181 v smere jazdy do obce W., okres Z., kde bolo zistené, že v tom čase mal zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, na základe trestného rozkazu Okresného súdu Svidník sp. zn. OT/16/2021, zo dňa 06.07.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2021 a ktorým mu bol uložený zákaz vedenia motorových vozidiel na dobu 2 rokov, pričom obvinený porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b), § 16 ods. 4 Zák. NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za uvedený skutok mu súd podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 a 4 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 3 roky.

Proti uvedenému rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.02.2022 a doplnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.03.2022, pričom uviedol, že jeho odvolanie smeruje len proti výroku o treste. V odôvodnení odvolania a jeho doplnení namietal, že v učtárni spoločnosti, kde bol zamestnaný, nastala chyba pri vystavení potvrdenia zamestnávateľa, pričom jeho zamestnávateľ uviedol nesprávnu pracovnú dobu, ktorá nekorešponduje s počtom odpracovaných hodín uvedených v pracovnej zmluve. Zároveň zistil, že má poľahčujúcu okolnosť podľa § 39 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že súhlasí so všetkým, čo bolo v obžalobe čítané, išiel odniesť auto, aby ho vyčistil a chcel ho predať, aby poplatil všetko, s kamarátom sa dohodol, že tam bude o 05.00, policajti ho zastavili, pričom trestný rozkaz Okresného súdu Svidník zo dňa 06.07.2021, sp. zn. OT/16/2021 prevzal a porozumel mu. Zároveň súd konštatoval, aké boli vykonané listinné dôkazy a následne uviedol, že podľa názoru súdu je tento čin preukázaný, pričom obžalovaný ho fakticky ani nepopiera a nepopiera to, že v predmetnej dobe jazdil motorovým vozidlom napriek tomu, že táto činnosť mu bola zakázaná, čo je preukázané listinnými dôkazmi. Takúto činnosť vykonával iba niekoľko mesiacov po tom, čo mu to bolo zakázané.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa nedomáhali v priebehu odvolacieho konania vykonania ďalších dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný F. S. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe jednotlivých listinných dôkazov a to záznamu z vykonanej dychovej skúšky a zápisu o dychovej skúške, certifikátu o overení, evidenčnej karty vodiča, trestného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 06.07.2021, sp. zn. OT/16/2021, pričom aj obžalovaný sa k spáchaniu skutku

priznáva a jeho spáchanie ľutuje, s tým, že urobil aj vyhlásenie o tom, že zo spáchania skutku je vinný, avšak vzhľadom na skutočnosť, že následne na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. d) Tr. poriadku uviedol nie, súd toto jeho vyhlásenie neprijal, avšak v ďalšom obžalovaný uviedol, že súhlasí so všetkým, čo mu bolo v obžalobe čítané, išiel odniesť auto, aby ho vyčistili, lebo ho chcel predať, s kamarátom sa dohodol, že tam bude o 05.00 hod. a tak ho policajti zastavili, pričom trestný rozkaz Okresného súdu

Svidník zo dňa 06.07.2021 sp. zn. OT/16/2021 prevzal a jeho obsahu porozumel.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovaného F. S. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného. Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný tým, že maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, naplnil tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že po oboznámení sa s obsahom spisu a najmä odpisom z registra trestov obžalovaného zistil, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.10.2021 vyplýva, že obžalovaný vyhlásil, že je vinný, aj keď súd nakoniec jeho vyhlásenie neprijal, ale v ďalšom sa k skutku priznal, keď uviedol, že súhlasí so všetkým, čo bolo v obžalobe čítané a ďalej popísal, ako k skutku malo dôjsť a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2022 v rámci záverečnej reči uviedol, že mu je ľúto, čo spravil, čo je v súhrne možné považovať za priznanie a oľutovanie spáchania skutku tak, ako to požaduje ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zákona. Zároveň krajský súd konštatuje, že nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak u obžalovaného konštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, teda, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, vzhľadom na skutočnosť, že uvedené odsúdenie je pojmovým znakom daného trestného činu, nakoľko uvedeným odsúdením bol uložený obžalovanému trest zákazu činnosti, ktorého porušením obžalovaný spáchal žalovaný skutok, teda v prípade konštatovania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona by išlo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti, ako zákonného znaku trestného činu aj ako priťažujúcej okolnosti. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že u obžalovaného je potrebné konštatovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a nebolo správne konštatovanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, preto pri ukladaní trestu vychádzal z prevahy poľahčujúcich okolností, v zmysle čoho došlo následne k úprave trestnej sadzby v prospech obžalovaného. Na základe uvedeného preto krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody kratší ako mu uložil súd prvého stupňa a to vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody v posledných 10-tich rokoch, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zároveň, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorových vozidiel, krajský súd považoval za potrebné ukladať obžalovanému aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov a tento mu uložil na dobu 3 rokov, aj s poukazom na skutočnosť, že predchádzajúcim odsúdením mu bol uložený trest zákazu činnosti na 2 roky, ktorý na obžalovaného nemal zásadný výchovný vplyv, keďže sa v jeho priebehu dopustil ďalšej a to konkrétne žalovanej trestnej činnosti.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť, že prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny, krajský súd udáva, že uvedená skutočnosť nebola zo spisu preukázaná.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.